

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 6008 від 08.09.2021
Народний депутат України
О. Дубінський

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до Закону України «Про запобігання корупції» щодо декларування видатків на отримання медичних послуг поза межами України»

Метою законопроекту, як це зазначено у пояснювальній записці до нього, є «створення законодавчої бази щодо встановлення зацікавленості та відповідальності Президентів України, членів Уряду, народних депутатів та окремих посадових осіб органів державної влади у прийнятті рішень, спрямованих на забезпечення умов для ефективного і доступного для всіх громадян медичного обслуговування, як це передбачено Конституцією України».

Для досягнення вказаної мети у законопроекті пропонується внести зміни до Закону України «Про запобігання корупції» (далі – Закон), якими визнати Президента України, повноваження якого припинено, народних депутатів України попередніх скликань, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, звільнених з посади, суб'єктами декларування у разі здійснення ними видатків на отримання медичних послуг поза межами України.

Законопроект на момент підготовки висновку не включений до Плану законопроектної роботи Верховної Ради України на 2021 рік, затвердженого постановою Верховної Ради України від 02.02.2021 № 1165-IX.

Головне управління, проаналізувавши поданий законопроект, вважає за необхідне висловити наступні зауваження.

1. Законопроектом пропонується визнати суб'єктами декларування та суб'єктами, на яких поширюється дія Закону, таку категорію осіб, як Президент України, повноваження якого припинено, народні депутати України попередніх скликань, Прем'єр-міністр України, члени Кабінету Міністрів України, звільнені з посади (нова редакція абз. 15 ч. 1 ст. 1, п. 5 ч. 1 ст. 3 Закону). Подання вказаними особами декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (далі – декларація), передбачається у разі здійснення

ними та/або членами їх сімей видатків на отримання медичних послуг поза межами України (новий абз. 3 ч. 3 ст. 45 Закону).

Оцінюючи доцільність впровадження вказаних законодавчих ідей, зауважимо, що відповідно до положень преамбули Закону даний нормативно-правовий акт визначає правові та організаційні засади функціонування системи запобігання корупції в Україні, зміст та порядок застосування превентивних антикорупційних механізмів, правила щодо усунення наслідків корупційних правопорушень.

Встановлення для осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, обов'язку подавати декларації та вказувати у них відповідні доходи й витрати слід, зокрема, розцінювати як ефективний інструмент боротьби з корупцією, що здатен забезпечити підзвітність і прозорість в державному секторі. Адже за неподання, несвоєчасне подання декларації або за декларування недостовірної інформації суб'єкт декларування може бути притягнений до того чи іншого виду юридичної відповідальності.

Водночас, запропоновані проектом у п. 5 ч. 1 ст. 3 Закону категорії осіб не будуть нести ні адміністративної, ні кримінальної відповідальності за порушення такої вимоги фінансового контролю, як подання декларації у разі здійснення ними та/або членами їх сімей видатків на отримання медичних послуг поза межами України (за умови дотримання ними чинних приписів ч. 2 ст. 45 Закону). Зокрема, суб'єктами несвоєчасного подання без поважних причин декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, подання завідомо недостовірних відомостей у декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (див. ч. ч. 1, 4 ст. 172-6 КУпАП), декларування недостовірної інформації (ст. 366-2 КК), неподання суб'єктом декларування декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування (див. ст. 366-3 КК), є виключно особи, які відповідно до ч. ч. 1 та 2 ст. 45 Закону зобов'язані подавати декларацію особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування. Тоді як обов'язок Президента України, повноваження якого припинено, народних депутатів України попередніх скликань, Прем'єр-міністра України, членів Кабінету Міністрів України, звільнених з посади, подавати декларацію у разі здійснення видатків на отримання медичних послуг поза межами України, законопроектом пропонується передбачити в абз. 3 ч. 3 ст. 45 Закону. Тобто, подання такої декларації вищезазначеною категорією осіб фактично зводиться до інформування суспільства про отримані медичні послуги поза межами України, що нівелює мету запровадження інституту декларування статків осіб, уповноважених на виконання функцій держави або місцевого самоврядування.

Слід також зауважити, що чинні приписи Закону передбачають, що особи, які припинили діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави або місцевого самоврядування, або іншу діяльність, зазначену у пп. пп. «а» і «в» п. 2 ч. 1 ст. 3, зобов'язані наступного року після *припинення* діяльності подавати

декларацію за минулий рік (абз. 2 ч. 2 ст. 45 Закону). Вказаний проміжок часу був передбачений в чинному Законі як оптимальний з огляду на неприпустимість встановлення надмірних обмежень для громадян, які звільнилися з державних органів чи органів місцевого самоврядування, та його достатність, аби усунути або значно послабити можливості особи недобросовісно використовувати своє попереднє службове становище. Водночас у законопроекті не вказано, протягом якого періоду часу Президенту України, повноваження якого припинено, народним депутатам України попередніх скликань, Прем'єр-міністру України, членам Кабінету Міністрів України, звільненим з посади, необхідно буде у разі здійснення ними та/або членами їх сім'ї видатків на отримання медичних послуг поза межами України, подавати декларацію. Тобто, у законопроекті фактично йдеться про необхідність подання вказаними особами відповідної декларації протягом усього їх життя, що, вочевидь, не можна вважати обґрунтованим законодавчим кроком. Окрім того, відкритим залишається питання, яким має бути розмір таких витрат на отримання відповідних послуг поза межами України та у зв'язку з чим у законопроекті йдеться саме про видатки на отримання за кордоном медичних послуг.

2. Законопроект містить недоліки техніко-юридичного характеру. Зокрема, у проекті пропонується абз. 3 ч. 3 ст. 45 Закону доповнити реченням такого змісту: «Особи, зазначені у пункті 5 частини першої статті 3 цього Закону, не зазначають у декларації відомості, передбачені пунктами 2 – 10, 12 та 13 частини першої статті 46 цього Закону, *крім випадків, передбачених частиною першою-третьою статті 45 цього Закону*». Поряд з цим, у цій же ч. 3 ст. 45 Закону (у редакції проекту), зокрема, міститься положення про те, що особи, зазначені у п. 5 ч. 1 ст. 3 цього Закону, не повинні відображати у декларації відомості, передбачені п. п. 2-10, 12 та 13 ч. 1 ст. 46 цього Закону, що ускладнює правозастосування вказаних приписів.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: В. Попович, Є. Корнієнко

ЄАС ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Підписувач: Тихонюк Світлана Андріївна
Сертифікат: 58E2D9E7F900307B04000000D5283300BA9D9A00
Дійсний до: 22.10.2023 0:00:00

Апарат Верховної Ради України
№ 16/03-2022/35153 від 08.02.2022

828591